

๒ กินมังสวิรัติดีได้บุญจริงหรือ

มีความเชื่อว่า คนกินมังสวิรัติดีจะมีอายุยืน และได้บุญมาก จริงไหมคะ และการทำเช่นนี้จะส่งผลไปในภพชาติหน้าอย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

คนเราที่มีอายุยืนหรืออายุสั้นขึ้นอยู่กับว่ามีกรรมปาณาติบาตในอดีตมาหรือไม่ อย่างคนดื่มเหล้า บางคนก็อายุยืน บางคนก็อายุสั้น โดยสรุปถ้ามีกรรมปาณาติบาต จะกินหรือไม่กินมังสวิรัติดีอายุก็สั้น แต่ถ้าไม่มีกรรมปาณาติบาต จะกินหรือไม่กินมังสวิรัติดีอายุก็ยืน คนเราจะอายุยืนหรืออายุสั้นขึ้นอยู่กับบาปกรรมปาณาติบาต ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องอาหาร

ส่วนจะได้บุญมากหรือน้อย ก็ขึ้นอยู่กับว่า แม้จะกินมังสวิรัตหรือไม่กินมังสวัตก็ตาม หากกินแล้วได้ทำบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการ* มากหรือน้อยเพียงใด ถ้าทำมาก ก็ได้บุญมาก ถ้าทำน้อยก็ได้บุญน้อย ภพชาติต่อไปจึงขึ้นอยู่กับทำบุญดังกล่าวมากหรือน้อย

เรื่องกินมังสวัตกับไม่มังสวัตเป็นข้อถกเถียงกันมาตั้งแต่ในสมัยพุทธกาล แต่ความเห็นส่วนตัวของครูไม่ใหญ่ว่า จะกินหรือไม่กินก็แล้วแต่ ทำอย่างไรก็ได้ให้เราหมดกิเลสก็แล้วกัน ถ้ากินแล้วมีกำลัง ก็เอากำลังนั้นไปทำความเพียรให้หมดกิเลสที่ดี หรือ

*บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ คือ

๑. ให้ทาน	๒. รักษาศีล
๓. เจริญสมาธิภาวนา	๔. ประพฤติอ่อนน้อมถ่อมตน
๕. ขวนขวายในกิจที่ชอบ	๖. ให้ส่วนบุญ
๗. อนุโมทนาบุญ	๘. ฟังธรรม
๙. แสดงธรรม	๑๐. ปรับความเห็นให้ถูกต้อง

หากไม่กินมังสวิรัต แต่ก็พยายามทำให้หมด
กิเลสก็ใช้ได้

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านก็วางเป็น
กลาง ๆ ไว้ เนื่องจากห้ามคนฆ่าสัตว์มันยาก
คือ ถ้าห้ามได้ก็ดี แต่ความจริงมันห้ามได้ยาก
เพราะคนฆ่าก็อยากจะฆ่า เพราะความโลภ
อยากได้เงิน รวมกับวิบากกรรมปาณาติบาต
ของสัตว์ตัวนั้นจึงต้องมาถูกเขาฆ่า มันเป็นเรื่อง
โลกแตก และอีกอย่าง เวลาในโลกมนุษย์
มันสั้น ถ้ามีแต่ห้ามกันเรื่องนี้ก็หมดเวลาไม่
ต้องสอนเรื่องอื่นกัน เพราะมีแต่จะเถียงกัน
ไม่จบ

เพราะฉะนั้น ในเมื่อเราห้ามเขาฆ่าไม่ได้
ก็ให้เลือกรับประทานเนื้อตามที่พระสัมมา
พุทธเจ้าทรงสอนไว้ คือ ไม่ได้เห็นเขาฆ่าเพื่อ
เรา ไม่ได้ยินว่าเขาฆ่าเพื่อเรา หรือสงสัยว่า
เขาฆ่าเพื่อเรา เพราะฉะนั้น อย่าไปสงสัยชะ

ก็หมดเรื่อง เสียทรัพย์ แต่อย่าเสียศีล เพราะ
เขาฆ่ามาแล้ว มันเป็นวิบากกรรมกันมา

อย่างครูไม่ใหญ่เป็นสองอย่างเลย ตอน
เป็นหนุ่ม ยังแข็งแรง ใครเอาอะไรมา ก็ฉันทัง
นั้น เอาผักมา ก็ฉันทัก เอาเนื้อมา ก็ฉันทื้อ
เอาแค่พอมีกำลัง แต่พออายุมากขึ้น ตอนนี
กินเจ แต่เจเขี่ย คือเขาทำอาหารมา ก็จะมี
ทั้งผักทั้งเนื้อผสมกัน แต่ครูไม่ใหญ่จะเขี่ยเนื้อ
ออก แล้วฉันทักกับน้ำ เพราะวาระบบย่อย
ไม่ค่อยดีเหมือนตอนหนุ่มๆ กินเพื่อสุขภาพ
ดังนั้น ครูไม่ใหญ่เป็นทั้งมังสวิรัตด้วย แล้วก็
ไม่ใช่มังสวิรัตด้วย แต่ว่ามังสวิรัตไม่สมบูรณ์
ฉันทมีกำลัง เราก็ทำความเพียรกันไป
เพราะฉะนั้น เอาว่าอะไรก็ได้ที่มันถูกกับขันธ
ธาตุ อายุของเราแล้วทำให้การปฏิบัติ
ธรรมได้ผลดี เราก็เอาอย่างนั้น

แต่ก็ให้ยึดหลักที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ท่านวางเอาไว้ คือ ถ้าเป็นพระ จะฉันเนื้อ ให้
เว้นเนื้อ ๑๐ อย่าง คือ เนื้อมนุษย์ เนื้อช้าง
เนื้อม้า เนื้อสุนัข เนื้องู เนื้อราชสีห์ เนื้อเสือ
โคร่ง เนื้อเสือเหลือง เนื้อเสือดาว และเนื้อ
หมี ซึ่งล้วนแต่เป็นเนื้อสัตว์ร้ายๆ ทั้งนั้น ซึ่ง
เราไม่ค่อยจะเจอเท่าไร ส่วนใครที่รับประทาน
มังสวิรัต ก็อย่าไปคิดว่า เราดีกว่าคนอื่น หรือ
เราไม่ได้รับประทาน เราก็อย่าไปคิดว่า เรา
ด้อยกว่าคนอื่น มันจะเป็นเหตุให้ทะเลาะกัน
จนกระทั่งหมดเวลาในเมืองมนุษย์ เอาเป็นว่า
ทำอย่างไรก็ได้ให้กำจัดกิเลสอาสวะให้หมด
ไปก็แล้วกัน

๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘